

Ти виходила з моря гола

Дмитро Павличко

Ти виходила з моря гола,
Нікого ж не було надовкола,
Тільки явір стояв на скелі,
І дивився, немов Ботічеллі,
На лона твого диво,
Що його ти сором'язливо
Закривала рукою... Явір
Записав це в соїй уяві.
Ти пішла собі, але віти
Яворові взялись горіти!
Посипалась листва прозолотна
На небесні високі полотна,
І з'явився твій образ, богине,
В тому злоті, що з вітром лине.